

Β. Σπεράντζας

Γεννήθηκε το 1938 στην Αθήνα.

Το 1956 φεύγει στο Παρίσι όπου σπουδάζει στην Ecole des Beaux Arts ζωγραφική και χαρακτική. Ζει και εργάζεται στο Παρίσι μέχρι το 1982. Από το 1975 μέχρι το 1988 διδάσκει λιθογραφία στην Ecole des Beaux Arts. Το 1966 παρουσιάζει τη δουλειά του στην Γκαλερί Astor στην Αθήνα και στη Γκαλερί Zegri στη Νέα Υόρκη. Το 1969 κάνει την πρώτη του ατομική στο Παρίσι στην αίθουσα Maison des Beaux Arts. Ακολουθούν πολλές ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό και δεκάδες ομαδικές σε Αθήνα, Νέα Υόρκη, Παρίσι, Σουηδία, Ισραήλ, Κύπρο, Ιταλία, Γερμανία και αλλού. Το 1996 η Δημοτική Πινακοθήκη Πατρών του διοργανώνει την πρώτη αναδρομική έκθεση, το 1998 γίνεται η αναδρομική του από το Δήμο Ερμούπολης στη Σύρο και το 1998 η αναδρομική του στη Δημοτική Πινακοθήκη Θεσσαλονίκης.

Το 2002 το Ίδρυμα Πέτρου & Μαρίκας Κυδωνίως διοργανώνει στην Άνδρο μια έκθεση με τίτλο «Το Ατελιέ της Καλλιθέας» με τη συμμετοχή του Βασίλη Σπεράντζα, του Νίκου Στεφάνου και του Αλέκου Φασιανού.

Ο Βασίλης Σπεράντζας από το 1989 επιστρέφει στην Ελλάδα όπου ζει και εργάζεται μέχρι σήμερα. Έργα του υπάρχουν σε πολλές ιδιωτικές συλλογές και μουσεία στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Ατομικές Εκθέσεις

- 1966** Γκαλερί ASTOR, Αθήνα
- 1966** Γκαλερί ZEGRI, Νέα Υόρκη
- 1969** Maison des Beaux Arts, Παρίσι
- 1971** ΝΕΑ ΓΚΑΛΕΡΙ, Αθήνα
- 1972** ΓΚΑΛΕΡΙ ΖΜ, Θεσσαλονίκη
- 1975** ORIGRAFICA, Malmo, Σουηδία
- 1978** ΠΟΛΥΠΛΑΝΟ, Αθήνα
- 1979** Γκαλερί ΩΡΑ, Αθήνα
- 1981** ΠΟΛΥΠΛΑΝΟ, Αθήνα
- 1983** Γκαλερί BIREN, Παρίσι
- 1985** Γκαλερί ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ, Αθήνα
- 1987** Γκαλερί ΑΝΕΜΟΣ, Αθήνα
- 1989** Γκαλερί ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ, Αθήνα
- 1990** Γκαλερί ΑΓΚΑΘΙ, Αθήνα
- 1991** Γκαλερί ΕΙΡΜΟΣ, Θεσσαλονίκη

- 1992** Γκαλερί ΠΟΛΥΕΔΡΟ, Πάτρα
1993 Γκαλερί ΒΟΥΡΚΑΡΙΑΝΗ, Κέα
1994 Γκαλερί ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ, Αθήνα
1995 Γκαλερί ΕΙΡΜΟΣ, Θεσσαλονίκη
1996 ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ, Αναδρομική
1998 Γκαλερί ΕΙΡΜΟΣ, Θεσσαλονίκη
1998 ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ, Σύρος, Αναδρομική
2004 ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, Αναδρομική
2005 Γκαλερί ΚΑΡΟΠΟΥΛΟΣ FINE ARTS, Αθήνα
2008 Γκαλερί ΚΑΡΟΠΟΥΛΟΣ FINE ARTS, Β.Σπεράντζας-Ν.Στεφάνου, Μύκονος
2010 Γκαλερί ΚΑΡΟΠΟΥΛΟΣ FINE ARTS, Θεσσαλονίκη

Συμπληρώνονται εφέτος είκοσι χρόνια,

από τότε που γνώρισα από κοντά τα έργα του Βασίλη Σπεράντζα. Πρόκειται για έναν ζωγράφο και χαρακτήρα που με εντυπωσίασε και με ενθουσίασε, χωρίς άλληωστε να είμαι και ο μόνος, καθώς είναι πάμπολλοι -και δικαίως- οι θαυμαστές του. Είναι ένας σπάνιος καλλιτέχνης που ξεχωρίζει στη γενιά του, μιας και η ποιότητά του ωριμάζει με τα χρόνια και δε μειώνεται, καθώς είναι αληθής. Αναφέρομαι στο συγκεκριμένο δημιουργό που με την ιδιαιτερότητα της γραφής του πιστεύω πως σφραγίζει μια ολόκληρη εποχή, χωρίς ποτέ να έχει σταματήσει να εμπλουτίζει ποιοτικά τα έργα του, να εμβαθύνει στον εικαστικό του προβληματισμό και να αποδεικνύει συνεχώς τις μοναδικές του εκφραστικές δυνατότητες.

Η στενή μας συνεργασία ξεκίνησε το 1994 και μέχρι σήμερα παραμένει ανέφελη, συνεχής και υποδειγματική. Μιλώ για έναν καλλιτέχνη που διαθέτει παιδεία, καλλιέργεια, μεγάλο εύρος ενδιαφερόντων, απaráμιηλο ήθος και αξιοθαύμαστη συνέπεια. Μαζί πραγματοποιήσαμε μια σημαντική και αντιπροσωπευτική έκθεση έργων του στη γκαλερί μας στην Αθήνα και άλλη μια, εξίσου επιτυχημένη έκθεση μαζί με έργα του Νίκου Στεφάνου στη Μύκονο.

Με αφορμή την τωρινή έκθεση που εφέτος συντροφικά οργανώνουμε στη Θεσσαλονίκη, πόλη ιδιαίτερα αγαπητή και στους δυο μας, θέλω να εκφράσω στον πολύχρονο φίλο και σπουδαίο εικαστικό καλλιτέχνη Βασίλη Σπεράντζα, τον ανυπόκριτο και μεγάλο θαυμασμό μου για το σύνολο του έργου του. Οι ευχαριστίες μου αυτές συνοδεύονται από τη βαθειά μου ευγνωμοσύνη για την εμπιστοσύνη με την οποία με τιμά όλα αυτά τα χρόνια, ευχόμενος αυτή η σπάνια πνευματική και φιλική μας σχέση να μακροημερεύσει.

Ευάγγελος Καπόπουλος

Αγναντεύοντας 1

Μικτή τεχνική σε ξύλο, 20 εκ. x 25 εκ.

Β. Σπεράντιος

В. Знегович

Αγναντεύοντας 11

Μικτή τεχνική σε ξύλο, 20 εκ. x 25 εκ.

Β. Σπεράντιος

Ζευγάρι με φρούτα

Μικτή τεχνική σε ξύλο, 25 εκ. x 30 εκ.

Β. Σπεράντιος

Β Σηραπτης

Λάμπα πετρελαιο

Μικτή τεχνική σε ξύλο, 25 εκ. x 20 εκ.

Β. Σπεράντης

Μπλε γυναίκα

Μικτή τεχνική σε ξύλο, 30 εκ. x 25 εκ.

Β. Σπεράντιος

Β. Στεφανίδης

Ο Ηδονοβηεψίας

Μικτή τεχνική σε ξύλο, 25 εκ. x 30 εκ.

Β. Σπεράντιος

6 ZNEPANTLAS

Προσομνή

Μικτή τεχνική σε ξύλο, 25 εκ. x 20 εκ.

Β. Σπεράντιος

Ροζ βεντάλια

Μικτή τεχνική σε ξύλο, 25 εκ. X 30 εκ.

Β. Σπεράντιος

Σε πράσινο φόντο

Μικτή τεχνική σε ξύλο, 25 εκ. x 20 εκ.

Β. Σπεράντης

B. ΣΗΡΑΥΤ/ΑΣ

Σε χρυσό φόντο

Μικτή τεχνική σε ξύλο, 20 εκ. x 15 εκ.

Β. Σπεράντιος

ΒΣΤΕΡΑΝΤΙΑ

Τα περισσότερα

Μικτή τεχνική σε ξύλο, 30 εκ. x 25 εκ.

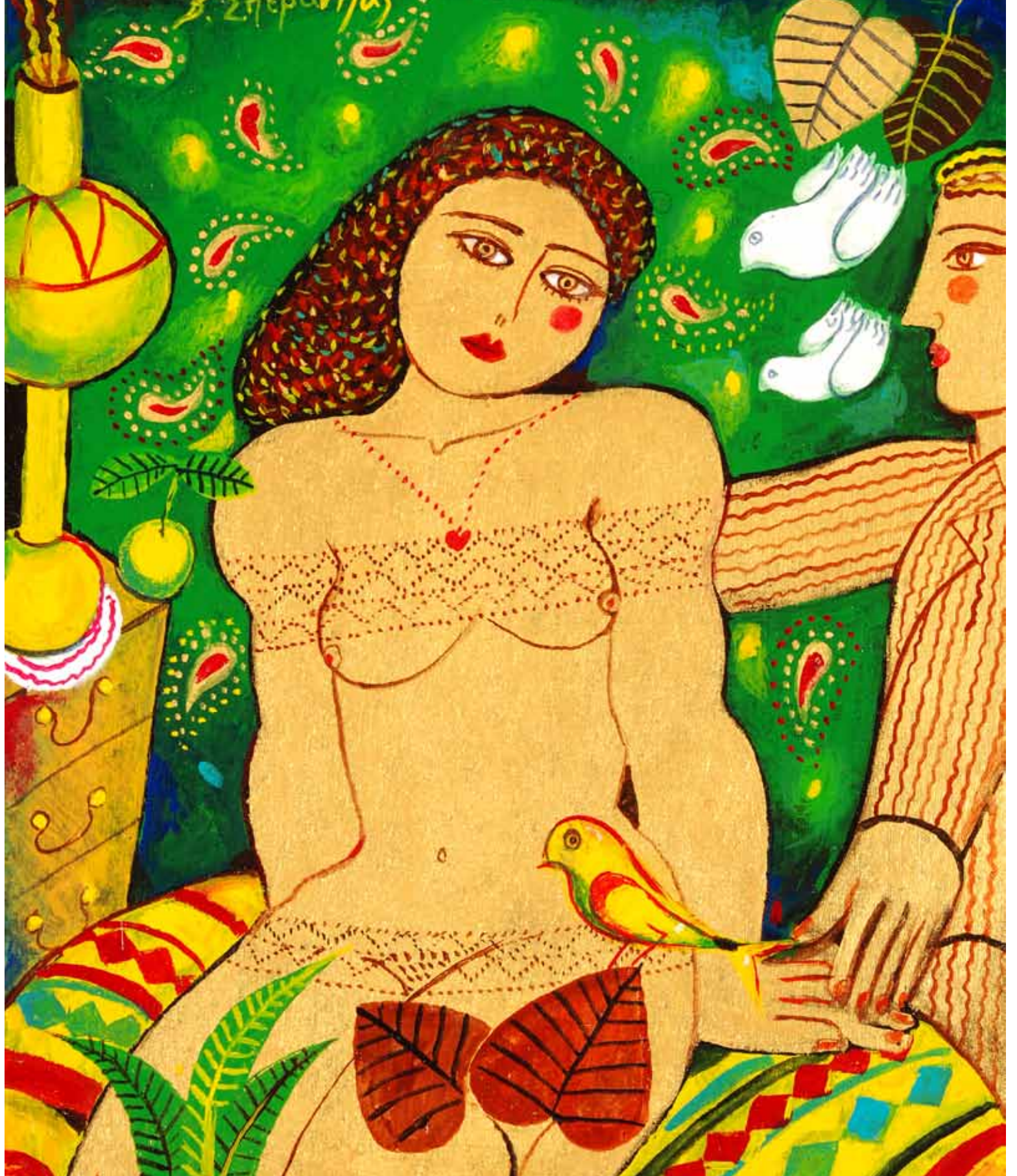
Β. Σπεράντζος

Το άσπρο κουστούμι

Μικτή τεχνική σε ξύλο, 25 εκ. x 30 εκ.

Β. Σπεράντζης

Το καναρίνι

Μικτή τεχνική σε ξύλο, 30 εκ. x 25 εκ.

Β. Σπεράντζης

ΣΠΕΡΑΝΤΑΣ

Το κίτρινο μήλο

Μικτή τεχνική σε ξύλο, 20 εκ. x 15 εκ.

Β. Σπεράντιος

Φύλλα και πουλιά

Μικτή τεχνική σε ξύλο, 20 εκ. x 25 εκ.

Β. Σπεράντιος

Χρυσή γυναίκα

Μικτή τεχνική σε ξύλο, 20 εκ. x 25 εκ.

Β. Σπεράντιος

Β. Ξεραντίος

ΧΑΡΑΚΤΙΚΑ

Γεννήθηκε το 1938 στην Αθήνα. Το 1956 φεύγει στο Παρίσι όπου σπουδάζει στην Ecole des Beaux Arts ζωγραφική και χαρακτική. Ζει και εργάζεται στο Παρίσι μέχρι το 1982. Από το 1975 μέχρι το 1988 διδάσκει λιθογραφία στην Ecole des Beaux Arts. Το 1966 παρουσιάζει τη δουλειά του στην Γκαλερί Astor στην Αθήνα και στη Γκαλερί Zegri στη Νέα Υόρκη. Το 1969 κάνει την πρώτη του ατομική στο Παρίσι στην αίθουσα Maison des Beaux Arts. Ακολουθούν πολλές ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό και δεκάδες ομαδικές σε Αθήνα, Νέα Υόρκη, Παρίσι, Σουηδία, Ισραήλ, Κύπρο, Ιταλία, Γερμανία και αλλού. Το 1996 η Δημοτική Πινακοθήκη Πατρών του διοργανώνει την πρώτη αναδρομική έκθεση, το 1998 γίνεται η αναδρομική του από το Δήμο Ερμούπολης στη Σύρο και το 1998 η αναδρομική του στη Δημοτική Πινακοθήκη Θεσσαλονίκης. Το 2002 το Ίδρυμα Πέτρου & Μαρίκας Κυδωνιέως διοργανώνει στην Άνδρο μια έκθεση με τίτλο «Το Ατελιέ της Καλλιθέας» με τη συμμετοχή του Βασίλη Σπεράντζα, του Νίκου Στεφάνου και του Αλέκου Φασιανού. Ο Βασίλης Σπεράντζας από το 1989 επιστρέφει στην Ελλάδα όπου ζει και εργάζεται μέχρι σήμερα. Έργα του υπάρχουν σε πολλές ιδιωτικές συλλογές και μουσεία στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Ατομικές Εκθέσεις

1966 Γκαλερί ASTOR, Αθήνα

1966 Γκαλερί ZEGRI, Νέα Υόρκη

1969 Maison des Beaux Arts, Παρίσι

1971 ΝΕΑ ΓΚΑΛΕΡΙ, Αθήνα

1972 ΓΚΑΛΕΡΙ ΖΜ, Θεσσαλονίκη

1975 ORIGRAFICA, Malmo, Σουηδία

1978 ΠΟΛΥΠΛΑΝΟ, Αθήνα

1979 Γκαλερί ΩΡΑ, Αθήνα

1981 ΠΟΛΥΠΛΑΝΟ, Αθήνα

1983 Γκαλερί BIREN, Παρίσι

1985 Γκαλερί ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ, Αθήνα

1987 Γκαλερί ΑΝΕΜΟΣ, Αθήνα

1989 Γκαλερί ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ, Αθήνα

1990 Γκαλερί ΑΓΚΑΘΙ, Αθήνα

1991 Γκαλερί ΕΙΡΜΟΣ, Θεσσαλονίκη

1992 Γκαλερί ΠΟΛΥΕΔΡΟ, Πάτρα

1993 Γκαλερί ΒΟΥΡΚΑΡΙΑΝΗ, Κέα

1994 Γκαλερί ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ, Αθήνα

1995 Γκαλερί ΕΙΡΜΟΣ, Θεσσαλονίκη

1996 ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ, Αναδρομική

1998 Γκαλερί ΕΙΡΜΟΣ, Θεσσαλονίκη

1998 ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ, Σύρος, Αναδρομική

2004 ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, Αναδρομική

2005 Γκαλερί ΚΑΡΟΡΟΥΛΟΣ FINE ARTS, Αθήνα

2008 Γκαλερί ΚΑΡΟΡΟΥΛΟΣ FINE ARTS, Β.Σπεράντζας - Ν. Στεφάνου, Μύκονος

2010 Γκαλερί ΚΑΡΟΡΟΥΛΟΣ FINE ARTS, Θεσσαλονίκη

Τα χαρακτηριστικά που παρουσιάζονται σε αυτή την έκθεση είναι λιθογραφίες δουλεμένες με το χέρι από το πρώτο μέχρι και το τελευταίο στάδιο της δημιουργίας τους...

Σχεδιασμένες σε ειδική λιθογραφική πέτρα και τυπωμένες σε παλιά χειροκίνητα πιεστήρια πληρούν όλες τις προϋποθέσεις για να θεωρηθούν αυθεντικά και πρωτότυπα χαρακτηριστικά.

Η διαδικασία για την ολοκλήρωση μιας λιθογραφίας είναι αρκετά πολύπλοκη και επίπονη όταν γίνεται με τον παραδοσιακό τρόπο. Η λείανση και η προετοιμασία της πέτρας καθώς και η εκτύπωση απαιτούν χειρονακτική δουλειά και χρόνο, αλλά παρ'όλα αυτά η προσπάθεια αυτή ανταμείβεται, γιατί το έργο που παράγεται με αυτό τον τρόπο έχει μια ποιότητα και ευαισθησία που δεν μπορεί να επιτευχθεί με κάποια άλλη τεχνική.

Όταν ανεκάλυψα το εργαστήρι της λιθογραφίας στη Σχολή Καλών Τεχνών στο Παρίσι όπου σπούδαζα, γύρω στο 1960, γοητεύτηκα τόσο πολύ από την τεχνική αυτή που για πάρα πολλά χρόνια αφοσιώθηκα σχεδόν ολοκληρωτικά σ'αυτήν και για κάποιο διάστημα δεν είχα την ανάγκη να εκφραστώ με άλλο τρόπο. Ένωσα ότι μου άνοιγε ορίζοντες και ότι η εμπειρία αυτή είχε πολλά να προσφέρει στην εξέλιξη του ζωγραφικού μου έργου. Ίσως η πειθαρχία που απαιτείται και η ιδιαιτερότητα της τεχνικής που σε αναγκάζει να επεξεργάζεσαι την ιδέα σου χωρίς περιθώρια για επιπολαιότητες και προχειρότητες, είναι ένα σπουδαίο σχόλιο για την συγκρότηση και την εκτέλεση του ζωγραφικού έργου.

Στη λιθογραφία και στη χαρακτηριστική γενικότερα είναι πολύ δύσκολο να επανέλθεις και να διορθώσεις αυτό που έχεις κάνει και επιπλέον το υλικό είναι τέτοιο που δύσκολα ελέγχεται, γι'αυτό το λόγο είναι απαραίτητη η έντονη αυτοσυγκέντρωση και συνεχής έλεγχος χωρίς όμως να χάνεται και ο αυθορμητισμός (πολύ δύσκολη ισορροπία να επιτευχθεί).

Σαν καταστάλαγμα της εμπειρίας μου αυτής και της μακροχρόνιας παραμονής μου σε εκείνο το λιθογραφικό εργαστήρι είναι οι λιθογραφίες αυτής της έκθεσης που είναι βέβαια ένα μέρος

της δουλειάς που πραγματοποίησα εκεί.

Ποτέ δεν αντιμετώπισα τη λιθογραφία σαν μέσο αναπαραγωγής υπαρχόντων έργων. Κάθε λιθογραφία ήταν για μένα μία καινούρια ιδέα που γεννιόταν μέσα από την τεχνική αυτή και για να πραγματοποιηθεί με τις δυνατότητές της που είναι διαφορετικές από τις άλλες τεχνικές.

Αποτέλεσμα αυτής της αντιμετώπισης ήταν και ο εξαιρετικά περιορισμένος αριθμός αντιτύπων (μεταξύ 5-12) γιατί ο σκοπός δεν ήταν η παραγωγή αλλά η επεξεργασία και η ολοκλήρωση μιας ιδέας με τα συγκεκριμένα υλικά: πέτρα, οξέα, αραβική γόμα, λιθογραφικό χαρτί, λαμπερά λιθογραφικά μελάνια, πιεστήριο. Επιπλέον η πολυπλοκότητα και η επίμονη δουλειά για να τυπωθεί μια έγχρωμη λιθογραφία με 5-6 χρώματα με απέτρεπε καθοριστικά από την παραγωγή πολλών αντιτύπων. Ο λόγος για τον οποίο τα περισσότερα έργα είναι σημειωμένα ως δοκίμια (Epreuve d'Artiste) είναι γιατί στην πορεία της δουλειάς η αναζήτηση έπαιζε τον πρωταρχικό ρόλο και όχι η επιδίωξη παραγωγής όμοιων αντιτύπων.

Πολλά μπορούν να ειπωθούν για τη χειροποίητη λιθογραφία και για το αυθεντικό χαρακτηριστικό γενικότερα, που στην εποχή μας τόσο πολύ έχει παρεξηγηθεί και αδικηθεί από το φιλότεχνο κοινό, αλλά αυτός δεν είναι ο σκοπός του μικρού αυτού κειμένου.

Τελειώνοντας θέλω να σημειώσω ότι ταξινομώντας και ξανακοιτώντας αυτά τα έργα με την ευκαιρία της έκθεσης, ένιωσα μια έντονη νοσταλγία και συνειδητοποίησα πόσο αυτά είναι ανεπανάληπτα για μένα.

Β. Σπεράντζας

«Είμαι αντίθετος από το ρεύμα και καμιά φορά αυτό μ’αρέσει» μου είπε κάποτε ο Σπεράντζας κι εγώ σκεπτόμουνα πως αναγκαστικά κάθε πηγαία δημιουργία δεν ακολουθεί τα ρεύματα. Με όλη την οδύνη και τις κρυφές χαρές που προκαλεί αυτή η περιθωριακό-τητα. Και οι χαρές πρέπει να είναι πιο πολλές γιατί όσο περισσότερο ο καλλιτέχνης βυθίζεται στον κόσμο του, σ’αυτή τη μαγεία που δημιούργησε, παγιδεύεται και ο ίδιος από τις γητείες του και σώζεται από τη σχετικότητα των εξωτερικών φαινομένων. Και η περιπέτεια του της τέχνης, άσχετα με την επιτυχία και την κοινωνική επαξίωση αποκτά κάτι το άπιαστο και απόηλυτο.

Τέτοια είναι και η τέχνη του Σπεράντζα.

Πρόκειται για ένα έργο στατικό που μας φέρνει πάντα του ίδιου τύπου εικόνες, μιας συγκεκριμένης ατμόσφαιρας, που ο ζωγράφος δημιούργησε σχεδόν από την αρχή της καριέρας του. Μια ηυρική και επίμονη αναπόληση ενός χώρου κλειστού, καθορισμένου που το μάτι αγκαλιάζει μεμιάς και απαριθμεί ένα προς ένα τα ίδια πάντα πράγματα: γυναίκες, κρεβάτια, γάτες, πουλιά, λάμπες πετρελαίου, καθρέφτες, υφαντά.

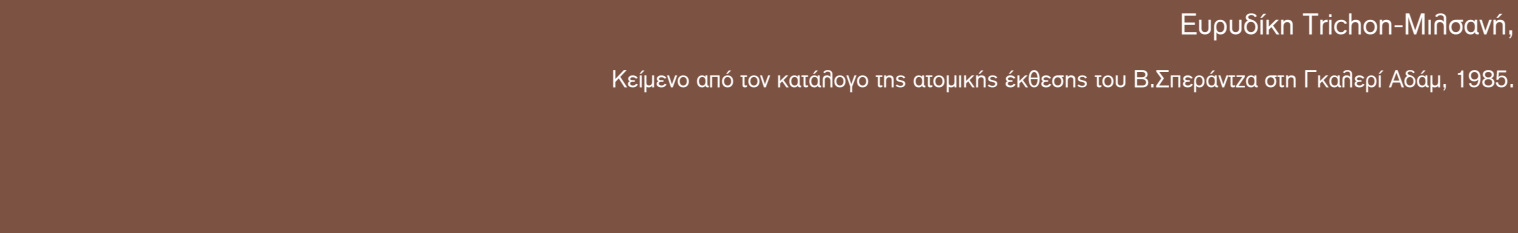
Ο κλειστός κύβος του δωματίου με τα λιγοστά έπιπλα και τα ίδια γνωστά αντικείμενα γίνονται θέατρο μιας παράξενης οικειότητας, όπου οι εξηρεσσιονιστικές ανταύγειες του χρώματος μεταμορφώνουν ακούραστα σε άπειρες παραήλαγές. Μορφές γυναικείες με έκπληκτα ορθάνοιχτα μάτια. Σώματα φωτεινά, ερωτικά, όρθια ή ξαπλωμένα σε οικείες στάσεις, παραδομένα σε μια αναμονή γεμάτη αισθησιασμό. Ένας κόσμος ανατολίτης, νωχελικός που μας φέρνει κοντά στις ρίζες μας και στη λαϊκή κουζίτoura που έθρεψε την ευαισθησία του ζωγράφου.

Οι χρωμολιθογραφίες με τις Γενοβέφες, οι κοφτές φιγούρες των ταμάτων, η νεοκλασική αρχιτεκτονική, ο παραδοσιακός διάκοσμος ενός παλαιικού αστικού περιβάλλοντος έγιναν τα μόνιμα στοιχεία αναφοράς του. Η προσκόληση αυτή σε ένα παρελθόν πρόσφατο και παρωχημένο, μυθοποιημένο από την απόσπαση του χρόνου και της ξενιτειάς έφεραν το ζωγράφο πολύ κοντά στο Chagall. Ίσως, διασχίζοντας το έργο του μεγάλου Ρώσου ο Σπεράντζας έμαθε να εξημερώνει τον πληθωρισμό του χρώματος που χαρακτήριζε τα πρώτα του έργα μένοντας ωστόσο πάντοτε πιστός σε τόνους έντονους και ζεστούς, χάρις στους οποίους δημιουργείται το ονειρικό κλίμα όπου πρόσωπα και πράγματα σαν μαγικά συμπλέγματα διαγράφουν ατελείωτα τη μυστηριακή τους παντομίμα.

Η χαρακτική και ιδιαίτερα η λιθογραφία υπήρξε πρωταρχικό στοιχείο στην εξελικτική πορεία του ζωγράφου. Η κατάκτηση της γραμμής και του σχεδίου συνέλαβε στο κατασίγασμα της εξηρεσιονιστικής έντασης, έχτισε την εικόνα, έδωσε στο περίγραμμα και στη λεπτομέρεια όλης της την ουσία. Η λιθογραφία, αυτή καθ’αυτή, κράτησε την προσοχή του ζωγράφου κι έγινε πεδίο πλούσιο σε πρωτοτυπία και τεχνικούς πειραματισμούς. Ο Σπεράντζας είναι σήμερα ένας από τους καλύτερους λιθογράφους μας. Ο εικονογραφικός και αντιμνημειακός χαρακτήρας των θεμάτων του ταιριάζει στο είδος. Επίσης, η χρήση μιας άλλης γκάμας χρωμάτων-όχρες, γκρίζα, σκούρα βιοθέ δίνουν μια άλλη χρειά στο ονειρικό κλίμα τους. Η οργάνωση της σελίδας, κυκλικά, σε σεκάνς, έχει μια κινητικότητα και μια ελευθερία συχνά διασκεδαστική, αντίθετα προς τα λιάδια που είναι έργα πιο στατικά και θεληματικά πρωτόγονα.

Κανένας απόηχος μόδας σε τούτο το αυτόνομο, πρωτότυπο και περιθωριακό έργο. Κλειστό σε κάθε πρωτοτυπία συνεχίζει το δρόμο του θρεμμένο από την ίδια του την αλήθεια. Πιστός στον ίδιο έρωτα και την ίδια σιωπηλή γυναίκα με τις λάγνες καμπύλες να καθρεφτίζει ένα ακίνητο σοβαρό πρόσωπο σε μικρούς στρόγγυλους καθρέφτες, ο Σπεράντζας συνεχίζει ένα ταξίδι σ’ένα

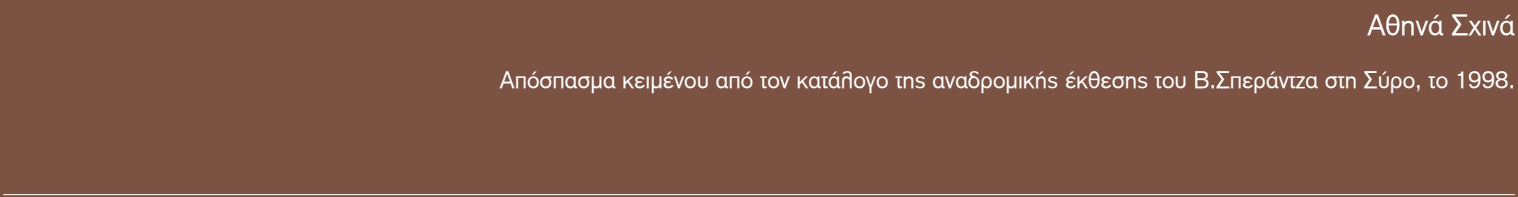
χρόνο που έχει σταματήσει. Περιγράφει με την ίδια λεπτότητα και μεράκι την κάθε χιλιοειπωμένη λεπτομέρεια που γίνεται στόχος της αφηγηματικής του ποίησης. Κι οι εικόνες του όλο και πιο γλαφυρές γίνονται σελίδες από παραμύθια και από ιστορίες, που διαβάζεις μοναχός, με παιδικά μάτια, και που το φέγγος τους σε παρασύρει και σε ζεσταίνει.

Κείμενο από τον κατάλογο της ατομικής έκθεσης του Β.Σπεράντζα στη Γκαλερί Αδάμ, 1985.

Σαν να κοιτάζει κανείς τη γυάλινη σφαίρα μιας μάγισσας, απ’όπου φανερώνονται ιριδίζουσες και σαγηνευτικές οι όψεις μιας καθημερινότητας που μοιάζει με παραμύθι, οικείο και ταυτοχρόνως εξωτικό, φερμένο από τις χίλιες και μία νύχτες... Έτσι μοιάζουν τα χίλια και ένα πρόσωπα που αναπολεί ο Βασίλης Σπεράντζας, τα επικαλείται και τα αναμορφώνει στα έργα του, αντιλώντας εικόνες καταχωρημένες στη συλλογική μνήμη των πρώτων μεταπολεμικών χρόνων, της κατοπινής εσωτερικής μετανάστευσης και του αστικολαϊκού χαρακτήρα της γειτονιάς των μεγαλουπόλεων. Τα πρόσωπα μεταμφιέζονται σε ρόλους, οι ρόλοι σε εικόνες και οι εικόνες σε προτάσεις μιας νέας κάθε φοράς εικαστικής αφήγησης, την οποία ο ζωγράφος διαπλέκει, αποτυπώνοντας τις πτυχές της.

Εσωτερικά διώροφων μεσοαστικών σπιτιών των συνοικιακών δρόμων “κοιτάζουν” μέσα από παραθυρόφυλλα σε αυλές ή προεξέχουν με τα μαντεμένα μπαλκόνια τους, απ’όπου ξεφυτρώνουν, συναντώντας το βλέμμα του θεατή, αποσπερίτες, φεγγάρια αυγουσιάτικα και γλιάστρες με νωχελικά πλατύφυλλα φυτά, αναδιπλώνοντας κι αγκαλιάζοντας υπόκωφους ήχους δωματίων με τις μυρωδιές και τα ακούσματα της πολύβουης γειτονιάς. Είναι μια σκνηοθεσία ζωής που αποπνέει μέσα από αυτά τα έργα την ιδιοσυγκρασία των διακριτικών γνωρισμάτων της. Είναι ένα δραματουργικό εικαστικό σκηνικό που υποδέχεται συνομιλούντα ή ρεμβάζοντα χρώματα του χρωστήρα, ανδρικά και γυναικεία, πότε ντυμένα και άηλοτε γυμνά, κοντά σε τραπέζια, πλάι σε καναπέδες, καθίσματα, πολυθρόνες και κρεβάτια, κάτω από φωτιστικά, δίπλα σε λάμπες πετρελαίου. Τα αντικρίζουμε να δροσίζονται ή να κρυφοκοιτούν πίσω από ριπίδια, φυλλομετρώντας τις μοίρες τους μέσα από τραπουλόχαρτα. Πρόσωπα που τα βλέπουμε να αντικατοπτρίζουν την αινιγματική και γεμάτη μυστήριο ωραιότητά τους, στα είδωλα του καθρέφτη, συνθέτουν μαζί με τα ερανίσματα από την καθημερινή τους βίοςφαιρα, ένα μαγικό λαβύρινθο. Είναι η μυστηριώδης βίοςφαιρα του λαβύρινθου της χθεσινής πραγματικότητας που έγινε μύθος και του μύθου που μετατράπηκε σε σημερινή αλληγορία, κυοφορώντας μια μεταφυσική διάθεση, η οποία εμποτίζεται από ένα διάχυτο αισθησιακό ερωτισμό, που τον μεταδίδουν οι λάμπεις των χρωμάτων και οι υποβλητικοί μετατονισμοί του φωτός.

Απόσπασμα κειμένου από τον κατάλογο της αναδρομικής έκθεσης του Β.Σπεράντζα στη Σύρο, το 1998.

Λίγοι καλλιτέχνες διηγούνται στο έργο τους τον εαυτό τους. Συνήθως τους απασχολεί ένα θέμα, μια ιδέα, ένα πρόβλημα. Άμεσα ή έμμεσα, παραστατικά ή καθαρά π्लाστικά, τα σύμβολά τους δημιουργούνται σε αναφορά προς αυτό το θέμα, την ιδέα, το πρόβλημα. Πιο μέσα βέβαια ισχύει πάντα ποιά πρόσωπα είναι, ποιά η στάση τους, η θέση τους, η συμπεριφορά τους. Από εκεί καθορίζονται οι επιλογές τους. Αλλά για να πλησιάσουμε το βαθύτερο πυρήνα του έργου που είναι ο καλλιτέχνης, χρειάζεται σε αυτές τις περιπτώσεις να διανύσουμε δύο και τρία στρώματα μεταφορών που μας απομακρύνουν. Ο Σπεράντζας κατόρθωσε απευθείας και χωρίς να ναρκισσεύεται καθόλου, μόνο γιατί του ήτανε ανάγκη και ίσως αλλιώς δε θα έκανε τέχνη, να έχει για θέμα, για σύμβολο και για μορφή ό,τι ακριβώς τον αποτελεί. Κι επειδή στη σύστασή μας υπάρχει πάντα ο άλλος και ο τρόπος που τον πλησιάζουμε, φέρνει μαζί του στη δουλειά του:

Την πόλη και τις νύχτες της.

Τον ερωτισμό τους και τις γυναίκες.

Τα σπίτια και το μυστήριο τους.

Αλλά επίσης, στο σχηματισμό του σαν καλλιτέχνη, τον ωριμάζουν μεσοληβήσεις των άλλων.

Αυτές οι θαυμαστές συναντήσεις με τον Γκρός και τον Πικάσο, τον Κλέε και τον Σαγκάη.

Η φιλία με το Φασιανό στην Ελλάδα από τη νεότητά τους.

Η αφομοίωση της Γαλλικής ζωγραφικής στο Παρίσι, το ατελιέ της λιθογραφίας και η επιστροφή του πάλι στην ανατολή με την ένταση των χρωμάτων της ή με το βάθος τους μέσα στο φως, όταν γέρνει.

Σε επάλληλα στρώματα, αυτά που αποκαλύπτουν την πολυτιμότητα των σωμάτων. Αυτά όλα ο Σπεράντζας τα περιέχει και δε φοβάται να το δηλώσει ότι αυτά τον συνιστούν χωρίς να χρειάζεται μεταθέσεις.

Ποιός είναι λοιπόν στη ζωγραφική του; Όλος γεμάτος θαυμασμό και τρομαγμένος συγχρόνως, μέσα στην πληθώρα της ύλης, της πόλης, των ερωτικών γυναικών της. Ένας ζωγράφος σχηματισμένος από συνεισφορές και τεχνικές που έχουν ενταχθεί και αποτελούν, ό,τι είναι γι αυτόν η τέχνη:

Ένα σώμα

Ή ένας χώρος

Ή το ίδιο το πρόσωπό του.

Ένα μυστήριο που τον ελκύει και τον φοβίζει μαζί, που του παραδίνεται και τον ξορκίζει για να γεύεται συνεχώς την ουσία του, αποκαλύπτοντας την έτσι.

Ελένη Βακαλό

κείμενο από τον κατάλογο της ατομικής έκθεσης του Β.Σπεράντζα στο Malmoe της Σουηδίας, 1975

Β. Σπεράντζας

Αντικατοπτρισμός | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

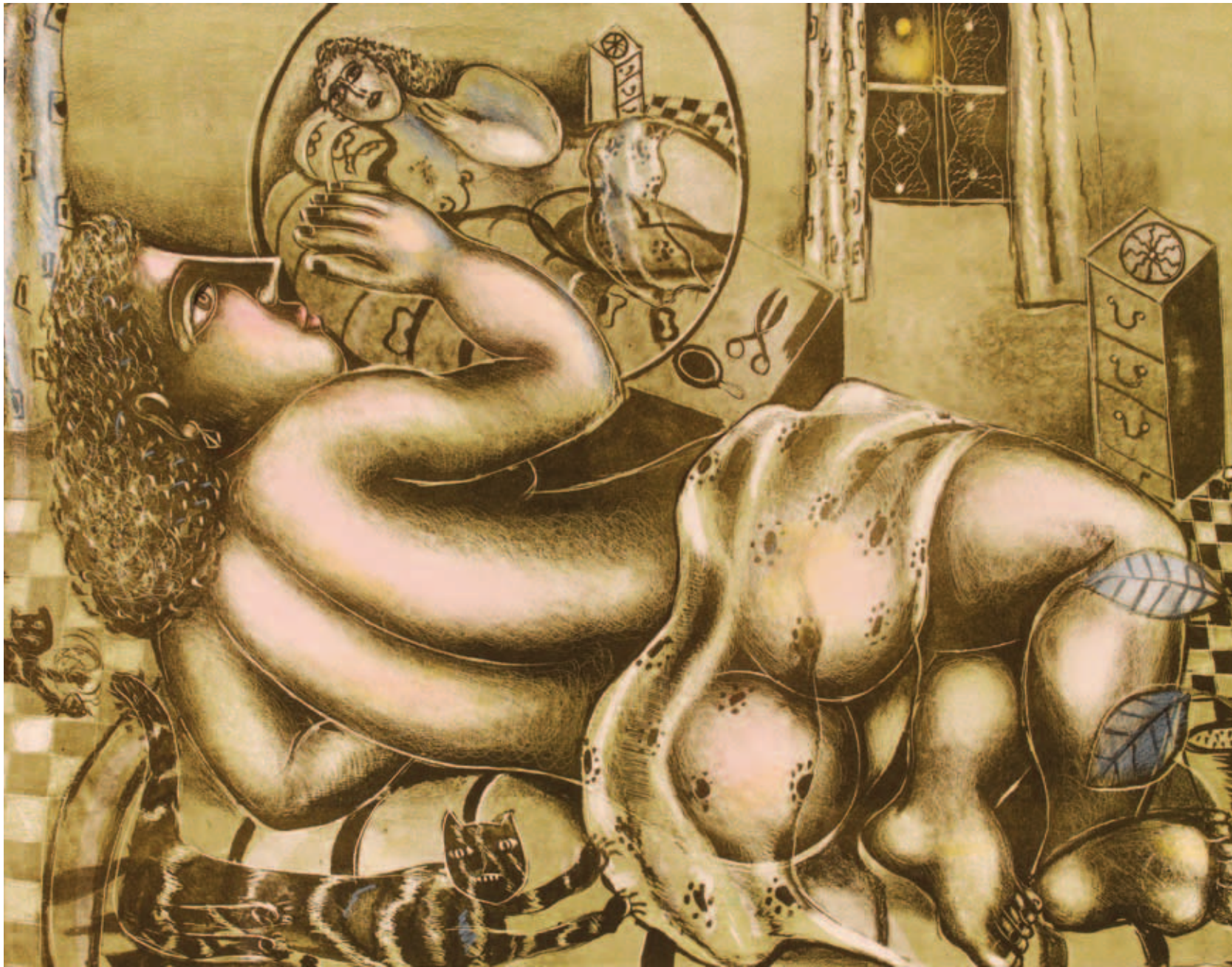
Βιομηχανικό τοπίο | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Γάτα και πουλί | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Γυναίκα με βεντάλια | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Γυναικεία πλάτη I | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Ζευγάρι I | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Η πυρκαϊά I | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Καρυάτιδες I | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Κόκκινη γυναίκα I | λιθογραφία, 70 x 50 εκ.

Λάμπα πετρελαίου I | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Μπαλκόνι I | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Μπροστά στον καθρέπτη I | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Νύχτα I | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Nυχτερινή σκηνή I | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Νύχτα I λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Ο καυγός I λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Ο περίπατος Ι | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Ο περίπατος ΙΙ | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Ονειροπόλος I | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Ονειροπόλος II | λιθογραφία, 50 εκ. x 70 εκ.

Παιδί με καθρέπτη I | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Περιπλάνηση I | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Ροζ γυναίκα με βεντάλια | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Σε σκούρο φόντο | λιθογραφία, 50 εκ. x 70 εκ.

Σκηνή μυστηρίου I | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Τέσσερις εικόνες I | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Το άσπρο περιστέρι I | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Το εργοστάσιο I | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Το όνειρο II | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Το όνειρο I | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Το παιχνίδι Ι | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

Το πηλοσίασμα Ι | λιθογραφία, 50 x 70 εκ.

KAPOPOULOS FINEARTS

ATHENS

37A, Kifisias Ave. & Spirou Loui Str.(Golden Hall), 151 23 Marousi | t. 0030 210 68 33048

THESSALONIKI

6, Markendaou Str., 546 22 Thessaloniki | t. 0030 2310 278 144 | f. 0030 2310 278 149

MYKONOS

13, Fl. Zouganeli Str., 846 00 Chora | t./f. 0030 2890 27 005

info@kapopoulosart.gr | www.kapopoulosart.gr